

COSMIN PERȚA

Immigrant story

Rejtsd el tökéletesre formált ajkaid egy tökéletes bajusz mögé, rejtsd el kopaszságod egy király, zöld sapka alá.

Rejtsd el magad egy kiváló család neve mögé, januári nyúl, utcasöpredék,
rejtsd félelmed parányi hatalmad ernyője alá.
Ne mutass semmit abból, ami vagy, se abból, ami lehetnél.
Barátkozz a ganajturó bogárral, és trónod emeld székletből,
temesd bele magad,

mint egy ágyba, tiszta ágyneműk és mosóporillat közé.
Gyűlöld magadat és a szólásszabadság minden formáját, gyűlöld a szabadságot
és a szerelmet,
légy féltékeny a siker és a boldogság minden megnyilvánulására.
Lincselj meg közszemlére minden barátod, aki bizalmába fogadott,

mondd, hogy onnan vagy, ahonnan nem származol,

adj el mindent, amid nincs,

az árulókban bízz, mert olyanok, mint te, gyászold az élőket, és dicsérd a holtakat,
nyálkás kezeddal ne hagyj érintetlenül semmit, ami tiszta,

panaszkodj, panaszkodj sokat, amíg
meggyőződ a többieket is szerencsétlenségdről,

* *Cosmin Perța* (1982–) költő, író, esszéista Felsővisón született, Máramaros megyében (Románia). A kolozsvári Babeș-Bolyai Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán szerzett alapszakos diplomát, majd Bukarestben folytatta bölcsészeti tanulmányait mester képzésen, ahol később doktori címet is szerzett. 2002 óta folyamatosan publikál: húszéves korában jelent meg első kötete, a *Zorovel* (Grenta Kiadó, 2002), amit újabb verses és prózakötetek követtek – *Santinela de lut* (Vinea Kiadó, 2006), *Cântec pentru Maria* (Vinea Kiadó, 2007); 2007-ben adták ki első regényét *Întâmplări la marginea lumii* címmel a Cartea Românească kiadónál, majd 2015-ben a Polirom kiadta legújabb művét, a *Semmi sem marad hátra [În urmă nu mai e nimic]* című regényét. 2012-ben elnyerte a Román Kulturális Intézet „Az év fiatal írója” díját. Magyarul a *Tiszatáj*, az *Új Forrás* és a *Forrás* folyóiratokban jelentek meg művei.

panaszkodj okosan, érdeklődj velük, hitesd el velük, hogy szerencsétlenségem miatt van.
Dobj le magadról mindent, leginkább magadat, de annál is inkább dobd le magadról őket.

Légy szégyentelen előttük, és tanítsd meg nekik, hogy szeressék szégyentelenségem, nyűszíts, mielőtt ütsz, üss, mielőtt nyűszítenek.

Gyászold meg halottaikat, de köpjél rájuk, dühödj fel megjavíthatatlan dolgokon.

Légy megértő a megváltoztathatóval szemben.

Gyűlölj fegyelmelzettel, a tehetetlent soha ne gyűlöld, hanem vedd meg.
Fürdölj meg az ő fürdőjükben, és töltsd meg piszokkal, add meg a kenyereket, süsd te nekik a kenyeredet, és mondd, hogy az övék, drágán add nekik.
Ne ismerj el soha semmit, légy büszke magadra és a te szívedre,

színleld, hogy van szíved,

tedd őket serpenyőbe, és kényszerítsd őket, hogy sülljedjenek el veled.

Ne bocsáss meg, ne feledj, ne légy együttérző,
gyilkolj, ahogy a lélegzetvételt tanították.
Ezért lélegzel, ezért tanították.

Ne emlékezz a tegnapiakra, ne gondold a holnapra,
ironizálj azon, ahogy lélegezni tanították,
ezért lélegzel, ezért tanították.

Használj mindig három golyót, nem egyet, egy mindig hibázik.

A golyókba tölts igazságot a puskapor helyett, mágikus port, ami majd vezetni fog.
Lődd bele a golyókat a tüdőbe,

mint az igazságport, és irányítsd a gyarló közeliekre.

Vedd rá őket, hogy essenek térdre.

Nem fogsz hibázni. Csak magadhoz kötődj és a tiedhez, és nem fogsz hibázni.

Ne fogadd el a másságot, ne higgy az ő közönségüknek, légy jó és fiatal és szófogadó.
Légy engedelmes, és az igazság örületének nevében győzedelmeskedni fogsz.

Ne, ne hidd el hazugságaikat, légy fiatal,
engedelmes, bátor és lenyűgöző, és sikerülni fog,
Ne, ne hidd el hazugságaikat, légy fiatal,
elmebeteg, és szenvedni fognak.